

Les 'petites' coses

La importància que té el que no és important.
Bernardo Atxaga. *El hombre solo*

D'entrada, avui volem proposar un repte personal: trobar alguna cosa que no considerem important en l'educació dels nostres infants... Realment es fa gairebé impossible poder anomenar algun fet o situació en què allò que fem no eduqui. És més, potser aquelles coses petites, que als adults ens passen desapercebudes, eduquen tant o fins i tot més que les que fem amb la intenció d'educar. Recordem que els nens sempre observen el nostre fer i tenen la capacitat de captar el sentiment o l'emoció que hi ha al darrere.

Imaginem activitats de la vida quotidiana: preparar el dinar, posar una rentadora, parlar de la feina, dels familiars, dels amics, els veïns, fer la compra... Com a adults que eduquem estem obligats a actuar amb consciència. Aquesta és responsabilitat de cadascú i hauria d'anar fusionant-se amb l'espontaneïtat natural.

Per exemple, preparar l'àpat: hi poden participar els infants o no. En els dos casos, com ja sabem, hi ha una aportació educativa d'alt valor. En el primer cas les criatures van adquirint responsabilitat, sentiment de pertinença, de confiança... I també, ens alenteixen la feina, augmenta el risc d'accidents.

En el segon cas els nens i les nenes poden estar ocupats en els seus jocs i participar després de l'àpat ja elaborat. Haurem guanyat temps a enllestir la feina i disminuït el risc d'accidents.

No hi ha fórmules. Fer una tria o una altra respondrà a un model educatiu o un altre. La tria és personal, familiar i intransferible.

Volem posar l'accent en la importància educativa de totes i cadascuna de les accions que realitzem. És necessari ser-ne conscients, no podem defugir aquesta obligació.